

„Edinost“

Izšla dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primerom popustom. Posilna, osmrtnice in javne zaveze, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Politično društvo „Edinost“,

priredi

v nedeljo dne 10. t. m., ob 4. uri pop.

javen shod
v Barkovljah

z nastopnim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Naše razmere in naše želje.
4. Slučajnosti.

Shod se bo vršil v „Narodnem domu“.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Strassburg 6. Cesar Viljem se je ob 2. in pol uri odpeljal v Stuttgart. V slovo ga je prebivalstvo burno pozdravljalo. Namestnik je objavil cesarjevo zahvalo na znakih zvestobe in udanosti.

Kap 6. Ljudje govorijo, da je Hofmaier, vodja »afrikanderjev na Kapu, brzojavil predsedniku transvaalske republike, Krügerju, da v slučaju vojne nima pričakovati nobene pomoči iz kapske kolonije.

Carigrad 6. V Prizren-u so bili nemiri, ki so nastali vsled postopanja valija v Skoplju, kate-rega se hoče prebivalstvo znebiti. Bazar je zaprt. Čeprav se je ravidezno povrnil mir, se vlada pripravlja, da pošlje vojakov v Prizren.

Washington 6. O priliki sklepa nove poštne pogodbe sta cesar Viljem in predsednik Mac Kinley menjala brzjavke, v katerih izražata svoje zadovoljstvo na dovršenem pogajanju.

Rennes 6. (Pravda Dreyfus). Po tajni seji, v kateri so zaslišali Černuskega in pregledali neke listine tajnega dossiera, je Trarieux branil Picquarta.

Billot pravi, da bi krivda Esterhazyja še ne dokazala nedolžnosti Dreyfusove; morda je več krivcev. Labori odgovarja rezko; predsednik mu je odtegnil besedo.

Hirschauer se spominja, da je Dreyfus nameraval udeležiti se velikih vaj.

Potem se čita izpovedba Du Paty de Clama. Prihodnja seja bo jutri.

Pariz 6. Položaj v ulici Chabrol je neizpremenjen. Misel, da bi se lotili hiše, v kateri so zaklenjeni Guérin in tovariši, s pomočjo gasilnih brizgalnic, so opustili. Sedaj nameravajo predor v zidu neke sosednje hiše.

Bellgrad 6. Danes popoldne je bil pogreb bivšega regenta Jovana Ristića. V sprevedu je bil Milan, najvišji vojaški in civilni dostojanstveniki in odposlanstva vseh polkov. V zborni cerkvi je govoril mitropolit Gjorgjević o političnem delovanju pokojnikov, ki se je na zadnje odpovedal vsemu strankarstvu, da bi varoval kralja Aleksandra. Zaključil je svoj govor s trikratnim »Slava« Ristiću. Dokler so pokali topi, se je spreved pomikal proti pokopališču.

Pri čem smo?

Po toči zvoniti, je prepozno, in to resnico upoštevamo mi ob sedanjem položaju tostranskih Slovanov, in v pogledu na to resnico smo priobčili v 12. šte. »Sl. Sveta« članek pod zaglavljem: »Večina pa Jugoslovani«. Poštena »Edinost« je podala naše misli v izvorniku in v posebnem razgovoru svojim čitateljem. Dasi se poljski listi ne brigajo navadno za to, kar piše uboga raja jugoslovanska, je poljski list »Czas« vendar spekle, da je bilo zopet jedenkrat poljsko plemstvo rahlo otipano, a niso prijeli »Slovanskega Sveta«, temveč »Edinost«, torej slovenski list, ki se ne more tako lahko prezirati, kakor se dela dosledno z našim lističem. Kako malo čitajo ali upoštevajo »Slov. Svet« tudi tista uredništva slovanska, katerim dohaja naš list, je razvidno ravno iz tega konkretnega slučaja. Tudi »Politik« in Biankinijev in drugi slovanski listi so kar slepo ponatisnili iz »Czasa« dotično očitjanje ter jo naravnost pripisali »Edinosti«. Ta je morala sama popraviti napako o navajanju izvornika, in »Politik« je to tudi jednako pošteno omenila.

»Czas« se huduje nad Slovenci, češ, da ne puščajo pri miru drugih slovanskih, v večini zastopanih narodov, kakor to delajo Poljaki. Mi pa smo povdarjali, da sedaj ni še moment za opozicijo s strani Jugoslovancov; če pa mora priti do tega, »treba se je dogovoriti z Mladočehi in vse-kakor združiti se bez Poljakov, t. j., bez poljskega plemstva, s pomočjo katerih ne dosežejo nič z našega. Da, o pomoči niti govoriti ni umestno; poljsko plemstvo ostaje ponajveč nevtralnno, a za tako nevtralnno popuščati slovansko politiko in slovanske interese, — to je vendar predrago za slovanske narode«. Ker pa so sedaj Slovani v družbi poljskega »Kola«, in ker je sedanje položanje neugodno, »morajo čakati sedaj tudi Jugoslovani«.

O dokazih za tako priporočanje se je celo »Edinost« začudila, ker jej je znano, da smo bili poprej najodločnejši zagovorniki opozicijskega mišljenja, in smo radi tega tudi Mladočehi obsojali, da so, prvič, prerano, drugič kakor škodljivi separatisti ob Badenijevem nastopu opustili to stališče. Vendar je »Edinost« hotela naznaniti Slovencem izpremembo taktike »Sl. Sv.« »Novicam« se je zdelo primerno, radi tega razglasiti, da »Sl. Svet« hodi svoja pota; prav so imele, ali bi bile dolžne povedati, da se ta pota ravna po tleh, po katerih hodimo, in če so ta tla drugačna, nastopamo tudi drugače. Pri tem pa poštujemo vedno tudi veličine dobička in škode ne le za jeden, temveč za vse tostranske slovanske narode. Radi tega smo tudi Jugoslovancem priporočali še nekoliko potrpežljivosti, dasi njih položanje je tako tužno, da potrpežljivost preseza že sile tistega stremljenja, katero hoče oteči jugoslovanske narodne mučenike.

Ako mi torej postopamo tako, bi morala vsaj »Politik«, ki brani skupnost sedanje večine, pripoznati, da se vsaj sedaj zlagamo tudi z njeno taktiko, če tudi iz načelno drugih vzrokov in povodov. A videlo se je, da konteksta naših izvajanj niso čitali, in tudi »Czas« je zasledil, kdo vé, po kakih potih, morebiti v »N. f. P.« le to, kar je zabolelo poljske plemiče.

No, ker se stvari tolmačijo krivo, in ker je

silno važno, da slovanski zastopniki in njih volilci ne zabredejo gledé taktike sedaj in v najbliži bodočnosti, razložimo obširniše, kakó si vsaj mi mislimo vso stvar.

Vsi dobro vemo, da v tostranski polovini ne odločujejo ne narodi, ne slučajne vlade, temveč najvišji činitelji monarhije. To vidimo najjasneje v zvonanji politiki, tudi na Ogerskem in tudi v politiki zapadne polovine cesarstva. Kaj pomaga delegatom, da govoré takó ali takó, ako se zgorej ne vjemajo s podanimi razlogi in željami! Kaj je doslej pomagalo, da so nemadarski narodi na Ogerskem v kleščah madjarskega nasilstva? Kaj je pomagalo, da so se v tostranski polovini borili proti nerazmernemu obremenjevanju nasproti Ogerski? Kaj je pomagalo dokazovanje o drobljenju kulturnih pa političnih sil slovanskih narodov v tej polovini?

Jedino moralna združena sila bi spravila zvonanjo in raznotere notranje politike (govorimo za-vestno v množnem številu) v drug tir, ki bi na poti do pravičnosti ugajale šibkejšim narodom. Slovani pa niso bili doslej niti v tostranski polovini dejanski združeni za zaresno skupno postopanje, in če pride do te zaresnosti, morajo moralno vplivati in pripomoči do izpremembe dosedanjih sistemov.

To obče znano dejstvo povdarjamo, da bi pravilniše in, slučajno, tudi pravičnejše sodili o raznih tostranskih ministerstvih. Ta se izbirajo, ne, kakor bi hotele slučajne, ali celo bolj trajne parlamentarne večine, temveč, kakor odločujejo na zgorej, in na najvišjih mestih delujejo raznoteri vplivi za vsakratno odločenje. (Pride še).

Politični pregled.

TRST 7. septembra 1899.

K položaju. Avtoritativno glasilu poljskega kluba »Czas« se je na najodločnejši način postavilo po robu vsem nadam nemških liberalcev po »premembi sistema« v zmislu, kakor žele oni. »Czas« pravi, da bi pred vsem značilo najhujšo političsko demoralizacijo, kakoršno si je le možno misliti, ako bi se položaj zasukal levici na dobro. To bi kazalo, kako je v Avstriji mogoče, da se kako stranko — kakor do sedaj Čehi — izrablja za celo vrsto žrtev v državno korist, a potem se jo meče proč kakor iztisnjeno citrono. In to še v prilog taboru, ki je Avstrijo dovel do kraj propada. Tako postopanje bi celo take stranke, ki so dosedaj zadoščale potrebam države, sililo k revolverski politiki. Že zato se vidijo »Czasu« prazne nade, ki jih nemški liberalizem spaja z misijo Chlumetzkega. Poljski klub in katoliška ljudska stranka ne bi nikdar več pristopila koalicii z ostanki nekdanje levice. Ogromna večina poljskega kluba in javno mnenje je načelno protivno vsaki kombinaciji, ki bi bila naperjena proti Čehom. Morda da je sedanja večina zbornice siabotna in brez pravega vodstva, ali jedino ta večina je mogoča, in ne le matematično, ker odgovarja številnemu razmerju in sestavi Avstrije. Poljski klub — tako zaključuje »Czas« — ne bo podpiral vlade, ki bi hotela vladati proti Čehom, in sicer ne mené se za kakoršensibodi pritisk.

Po teh izvajanjih avtoritativnega poljskega lista je pač lahko pogoditi, koliko so vredne vesti,

ki jih danes širijo po liberalnih listih, češ, da Thun skoro pade in da naslednik mu bo baron Aerenthal, avstrijski poslanik v Petrogradu. Ako je Aerenthal res nemški liberalce — od kje hoče vzeti večino? A brez večine, kako je možno ustavno vladati! Pel bi torej zopet § 14., a nemški liberalci pravijo, da je vladanje s tem § zločin!!

Iz Belegagrada danes ni prav nobene vesti. Kaj je s pravdo? Kako dolgo hočejo tirati še to komedijo, ta najgrši in najtendenčnejši proces. Celó na Dunaju, v ministerstvu za vnanje stvari so jako ozlovoljeni, ker se pred naglo sodbo stavljajo tudi take osebe, ki niso v nikaki zvezi z atentatom, in sicer radi zločinov, katerim je lahko smrtna sodba; ker se vsako žaljenje Milana sodi kakor žaljenje Veličanstva, da-si Milan ni družega, nego vrhni poveljnik vojske.

Kaj hočejo z vsem tem tendenčnim procesom, je kaj jasno razvidno iz sporočila, da napadalec Kneževiča bodo tožili le radi napada na majorja Lukiča in radi napada na Milana, njegove radikalne »sokrivce« pa radi veleizdaje. Po zakonu dobi torej prvi v najslabšem slučaju 20 let, a veleizdajice morejo biti obsojeni na — smrt.

Tu je pač namen jasen: Milan se hoče iznebiti oseb, ki so mu na potu.

Anglija in Transvaal. Glasom zadnjih brzojavk je obzorje transvaalske svobode zeló, zeló otemnelo. Ne da se več preprečiti, da bi nejednake sile ne udarile druga ob drugo. V petek se bo bavil angleški ministerski svet s stvarjo ter — odločil. Kakšna bo ta odločitev, tega ni težko uganiti, Kdor pozna nenasiljivost Angležev, ta je prepričan, da Albion ne izpusti bogatega plena, na katerega so čakali že leta in leta. Simpatije vsega omikanega sveta so na strani »boerov«, kakor so bile na strani Grkov ob zadnji grško-turški vojni; ali akademična ljubezen vseh narodov ne bo mogla odvrniti od Transvaala usodnega udara.

Domače vesti.

Menotti Garibaldi v Trstu. Včeraj predpoludne se je vozil po naši okolici z znanimi gosposi. Ob 4. uri je družba obedovala na Opčinah. Popoludne je obiskal uredništvo — »Piccola«. (Dober tek! Stavec.), kjer so se baje objemali. Garibaldi da je zatrjal, da nikdar ne pozabi časti, ki so mu jih skazovali v Trstu. Ves, ves da je bil tak kakor — njegov oče! In ko je ostavljal slavne prostore »Piccolove«, so ga pričakovale gručé ljudij, stezajočih svoje roke. Nekateri so ga hoteli kar objeti, tako vsaj pripoveduje »Piccolo«. Potem se je odpeljal v svobodno lukó, kjer so se ponavljale ovacije. (Ladija »Bulgarija«, na kateri se je bil pripeljal, je namreč zasidrana v svobodni lukó.) Nekaterim se je posrečilo, da so ga — poljubili.

Mej tem so se jeli zbirati znani krivonosni obrazi pred hišo št. 7 v ulici del Canale, kamor je imel priti general na večerjo. In res se je pripeljal z svojo družino kmalu po 7. uri, spremljan od mnogih kočij. Znani obrazi so jeli kričati kakor zbesneli in mahati s klobuki in robei. Nekateri so drvili za njim celó po stopnicah. Na ulici pa so kričali: Viva Garibaldi! Potem pa se je zgodilo, čemur skoro ne moremo verjeti, ali čitamo v »Piccolu« črno na belem: Garibaldi je prišel na okno in je govoril zbranim na ulici. Mej tem so došli redarji, ki so razgnali te — avstrijske patrijote! Kar pa se jih je bilo poskrilo v veži in po stopnicah, so — komedijasi do gnusa. Mlade devojke da so poljubljale — poročá še zmirom »Piccolo« — starega Garibaldija. Koga naj obžalujemo bolj: ali nora žensčeta ali teatralčno nadarjenega starca!

Ko je »general« zapuščal gostoljubno hišo com. Bienenfelda, so zopet besneli. Z Garibaldijem v vozu sta bila tudi — Angeli in Hortis!! Kričali so za kočijo do uhoda v svobodno lukó. Tu je prišlo do spora mej demonstranti in redarji. Demonstranti so se vedli kakor da se čutijo že — odrešene. In vsemu je zvesto azistoval oni Angeli, ki se je nedavno vozil po okolici in je s slastjo poslušal, ko so govorili okoličanom. »naj bodo dobri . . .!«

Garibaldi. Pod tem naslovom opisuje današnji »Lavoro« demonstracije, ki so se vršile o bivanju Menottija Garibaldi v našem mestu. Kdor še ni na čistem s kvaliteto tega »neodvisnega«

lista, temu mora ta članek odpreti oči. »Indipendente«, »Piccolo« in »Lavoro« so trije klobuki, glava, katero dičijo — ireidenta — pa je pri vseh ista.

Le nekaj opazek si hočemo dovoliti danes o tem članku. »Lavoro« piše, da sprejem Garibaldija ni mogel biti drugačen v mestu, v katerem bivajo še nekatere »rudeče srajce«, v mestu, ki se je vedno kazalo zelo občutljivo glede »uzora svobode narodov.«

Te besede je pač vzeti »cum grano salis«. Razumeti jih je namreč tako, da je naše ljubo tržaško mesto bilo res zelo občutljivo, kedar je šlo ne za svobodo, ampak le za najmanjšo drobtinico pravice, katere bi imeli druge narodnosti, — ki niso srečni sinovi »avite colture« — pobrati izpod mize mogoteev. Kazalo se je občutljivo ter je z vikom in krikom zabranjevalo in preprečevalo, da bi se Slovenci in Hrvati približali le za korak stališču, ki jim gre po božjih in naravnih zakonih! To je »ideal svobode narodov« v zmislu te gospóde.

Mi smo v tem pogledu malce drugačne narave. Ne imeli bi prav ničesar proti temu, če bi se v malopomembnem sinu velikega očeta častil spomin na prvobornika za svobodo. A Tržačani niso slavili junaka svobode, ampak sovražnika — naše narodnosti. Za to pa moramo najodločneje protestirati proti besedam »Lavora«, da bi bili »jednodušni« oni izrazi občudovanja in ljubezni, s katerimi se je osipalo Garibaldija. Našega naroda duša pač nima vzroka, da bi se vzružala zaradi Menottija.

Tudi »spontanne« da so bile demonstracije, trdi »Lavoro«. Kdor pa ve, kako so z slavnega magistrata dirigirali vso komedijo, kako je deloval telefon na vse pretege, raznašajoč vesti, da s tramwayskim vozom števil. ta in ta pride tam in tam mimo veliki Menotti, ta razume, da je v tej spontanosti precej tistega, kar označujemo s tehničnim izrazom »licentia poetica«.

Koliko poljubov, nežnih in možkih, je dobil Menotti, koliko rok je prijateljski stisnil, kako mu je sree plulo veselja, tega seveda ne moremo kontrolirati. Če jih je veselilo, »habeant sibi!«

Nekaj druga pa je pozabil povedati »Lavoro«. Namreč to, da je italijanski general Menotti Garibaldi porabil priliko »triumfatorske« svoje vožnje po slovenski okolici v to, da si je — kakor nam poročajo — preskrbel fotografske posnetke vseh znamenitejših krajev v okolici. Morda ga je nagibalo v to le navdušenje za krajevne lepote naše lepe domovine, morda pa tudi — kaj drugega!! Vsekako mora odsihdob »Lavoro« biti bolj zadovoljen z našim redarstvom, kajti drugod bi takega generala ali zaprli ali pa vsaj spokali stante peče.

Menotti je bival v Czeicke-jevi hiši v ulici Canale, kamor se je pripeljal od banketa pri pl. Bienenfeldu ob 7. in pol uri zvečer. Ireidentovci so moža baje dvignili na rame ter ga nesli do vrat. Zopet poljubljanje in stiskanje rok. Ubogi Menotti da je bil že ves utrujen ter je bil njegov nagovor demonstrantom le kratek. Pravijo, da je Menotti govornik srednje vrste. Škoda, da ga nismo slišali.

Ob 10. in 3/4 se je odpeljal v novo lukó, po najbližji poti seveda: po ulici Caserma, po trgu pred pošto in proti kolodvoru. Tržaška mularija je imela povsod še enkrat prilike, da je vežbala svoja pljuča. Srečen pot! Tisti šestorici pa, ki so jo sinoči zaprli, lahek počitek v ulici Tigor!

Quousque tandem?? Da, sedaj umemo, kako so Tvoji nekdani birokratje, o nesrečna Avstrija, vzle junaškemu žrtvovanju naših vojakov, pripravili Ti ono sramotilno sprčevalo, ki je vklešeno v glavnem uhodu dožve palače! Tu čita ves svet, da se po vsej Veneciji ni našla niti jedna stotina glasov za kapitulajočo avstrijsko vlado, da se je več stotin tisočev izjavilo za priklapljenje k združeni Italiji, a vse ostale, neštete množice so pa — molčale, bodisi prisiljene ali neprisiljene. In sinoči so molčali Barkovljani, o priliki, o kateri se bi oglasil marsikdo v vsaki drugi državi, ker so bili v to prisiljeni po žalostnih skušnjah minolih let.

Deseta ura je sinoči ravno odbila, kar nas je strel vzbudil iz sladkega sna. Počelo je — čujte! — gromovito češčenje našega ljubega gosta, smešnega pustoloveca Menottija, sina »slavnega« Garibaldija. Da, prav tu nad našimi zavednimi Barkovljani razlegalo se je jako pomenljivo prasketanje in pokanje v nočni tišini, šumeče rakete razpadale so

v nešteto rdečih in belih in zelenih zvezdic, ki so porosile naše morje in našo zemljo. Mesto, da bi se v sladkem spanju navživali prepotrebni močij za napore prihodnjega dne, razburjalo nas je do polnoči, ko smo morali slišati in videti ono veleizdajsko početje. Da, prav zavrela nam je kri, ko smo čuli, kako nam nekažnjeno gazijo tujei na naših tleh našo lastno in državljansko čast; vskipelo je v nas večkrat, ko so ob divjem ploskanju in slovesnem pokanju zažareli naši vinogradi, naše hiše in hribi v očarujočem svitu italijanskih državnih barv, — a ostali smo mirni in tihi, ne da bi se hteli morda ponašati s »posebno taktnostjo« pred g. drom. pl. Fabrizzijem. Mislili smo si pa svoje in mirno smo pogoltnili tudi to že skrajno izzivanje, kajti sicer bi naši nesrečni vaščani po kakem večmesečnem preiskovalnem zaporu morali zopet čuti od kakega Frausa, »da le mi smo barbari, brez vsake moralne podlage, sposobni za vsaki zločin!«

Skoro celi dve uri je trajal neprenehoma oni prav peklenški ropot in veleizdajška komedija v višinah nad kopeljo Excelsior; izza vseh kotov naše vasi pričalo je ogorčeno vsklikanje in sikanje, kako vsaki človek ume to demonstrativno početje, niso pa umeli organi, poklicani v varstvo naše in državne časti!! Časa je bilo dovolj, da so mogli dobiti potrebnih informacij iz Trsta ter morebitni sukurs, ako oblast ni bila pripravljena na te pripravljene demonstracije. No pa, hvala Bogu, naš namestnik se že hladi pod Korotanom in si krepi živce, katere smo mu Slovenci tako razburili, ker še nečemo »biti dobri!« Sicer bi mu mogel bivši garibaldinski častnik in »okoličanski poslanec« šior Poldo reportirati o sinočni »nedolžni otročariji«. Zanimivo bi bilo pa vedeti, da-li bi ekscelenca tudi Poldetu Mauronerju odgovoril: »Tega ne bo nikoli!«

Mi svobodni državljani pa si dovoljujemo vprašanje: ali je v Avstriji sploh še kaj prepovedano onim izvestnim hujskačem, ako jim je dovoljeno to, kar se je sinoči dogodilo v Barkovljah?!

Ne kličemo po državnem pravičnstvu, nečemo proganjanja in prosledovanja, ne želimo veksatoričnega postopanja, bilo proti komur si bode — saj vemo, da je to najslabši lek za zdravljenje zastrupljenih odnošajev — ali kakor državljani smemo zahtevati takih odnošajev, da vsaj nasvojih lastnih tleh ne bomo morali trpeti takega krutega žaljenja. Ako ne, bodo konsekvence neizogibne tudi v naših — sreih. Zato kličemo še enkrat: Quousque tandem? Kako dolgo še?!

Garibaldi v okolici. Iz Padrič nam pišejo: Včeraj, dne 6. t. m. opoludne je pridrdrala iz Bazovice kočija, v katero so bili vpreženi štirje konji. V hipu sem mislil, da imamo zopet ljubo »agrario« tu. Ali kmalu smo jo pogodili, da se v tej kočiji vozi — Menotti Garibaldi, sin ranjega Jožeta. Spremljala ga je seveda tržaška irredenta.

Vidite, gospod urednik, če bomo prav »dobri«, utegnemo še dočakati, da pride Garibaldi prihodnjč v našo okolico v svoji — uniformi. Seveda, če okoličanom ne pride kaka muha in da pa oni od svoje strani porečejo: »Tega ne bo nikoli!«

To pa je res, da mi Padričani smo srečni ljudje. Vsaki hip vidimo kaj novega in okolo nas se kar peha jo sami slavni gostje.

Še nekaj me srbi same radovednosti: kaj bi bilo, ako bi se general Komarov enkrat tako vozil po okolici?!

Pa prosim Vas, gospod urednik, ne ovadite nikomur te moje grešne misli, da ne bi rekel kdo, da sem rekel tako ali tako. Saj veste — mi moramo biti »dobri«.

Posebna taktnost — kali!! Z ozirom na današnje notico »Quousque tandem« o sinočnih dogodkih v Barkovljah usojamo si bližati se z največjo spoštljivostjo velemožnemu g. dru. pl. Fabrizziju z uljudno prošnjo, ne bi li hotel to pot z ozirom na dobro premišljena, v večerjem »Piccolu« naznanjena, nesramna izzivanja slovenskih Barkovljanov na njih lastnih tleh od strani pritepenih tujcev, ki so proslavljali tujega generala, notoričnega sovražnika naše narodnosti — in v oigled mirni krvi, katero so si o tej priliki vedeli varovati ti izzivani slovenski Barkovljani, ne bi li hotel to pot le-tem podeliti znanega »epiteteta ornans«: posebna taktnost! Nam sicer ni mnogo do tega, če nam gospodje podeljajo prvo, drugo ali tretjo

premijo o taktosti, vendar bi bilo dobro v interesu resničnosti, da bi tudi sedaj gosp. dr. pl. Fabrizzi konstatiral in svetu oznanil svoje zadovoljstvo o vedenju Barkovljanov nasproti ljubim gostom. Kajti nekaj družega je — to nam mora pripoznati tudi g. dr. pl. Fabrizzi — ako sem potrpežljiv na svojih tleh z žaljenji od strani tujcev, ali pa ako ne želim in izzivam na tujih tleh! Prosimo torej!

Povsod zadnji. Pišejo nam: Komu ni znano, s kolikimi težkočami je združena gradnja lokalne vipavske železnice?! Noče se začeti in se noče, saj Slovenci lahko čakajo — in vipavska železnica bo tekla po slovenskih tleh. Reči pa sem hotel še drugo. Da, o istrski železnici sem hotel govoriti. Železnica Trst-Poreč se ima kmalu graditi; da je ta železnica izvedena tako, da bo koristila skoro izključno le istrskim mestom, vedo povedati že vrabci na strehi. Edina večja slovenska vas, kateri se ima približati istrska železnica, so Dekani, blizu Kopra. Ta vas ima nad 200 hišnih števil in je menda največja v okraju koperskem. Ali koliko so se morali Dekanci truditi, da bi dobili postajo bliže vasi! In ko so si izposlovali to, izvedeli so, da v njih bližini že pojde železnica, a mesto postaje dob le — postajališče, postaja pa da bo nekje na Škofiji. Zopet nove skrbi! Odposlali so poslanec na Dunaj ter z velikimi stroški in sitnostmi vendar prepričali gospodo, da se v veliki vasi naredi postaja, v mali pa postajališče. Prišel je torej brzovoz, da se v Dekanih napravi postaja. Občno veselje po vasi, to veselje pa je hitro izpuhtelo, ko je prišlo pojasnilo, da si morajo kolodvor zidati — sami. Ako hočejo torej Dekanci imeti postajo, naj si kolodvor sezidajo na lastne stroške, recimo okroglih 4000 glđ. Sedaj pa naj se ta strošek naloži na občino, ki v sedanjih slabih letinah komaj premaguje druge neobhodno potrebne stroške.

Vprašanje pa nastaja, ali imajo Dekani po svoji legi sposobnost za postajo, ali se bo kedaj izplačevalo imeti jo ali ne? Znano je, da vas leži na potoku Rižana, ki ima dosti vode in bo za mnoga industrijska podjetja prav pripraven. Voda goni sedaj dosti mlinov in bi dajala, prav uravnana, še dosti več vodne moči; in vodne moči pač obilo pogrešamo ravno v Istri. Železnica pa se menda gradi za to, da bi kedaj tudi kaj prinašala, da ne bodo sami stroški. To bi v prvi vrsti morali izprevideti gospodje, katerim je res na srečo blagor ljudstva in države. Človeku se res dozdeva, da se nas bo ta železnica prav izogibala; pa rečite, če ni res tako?!

Glas iz Istre »Slovanskemu Svetu« pišejo iz Istre: Čuje se, da je zadnji čas parola lahonov: »Udrite svečenika!« Zato se je pred par meseci streljalo na kapelana v Veprincu (pravijo, da sinjori sami kupujejo agitatorjem morilno orožje po receptu »osar tutto«); dne 30. julija bi bili lahoni kapelana v Krkavcih skoro ubili, da ga ni spasila previdnost božja. Kaj se to pravi? Nasprotniki znajo, da je zastoj njih trud, dokler je ljudstvo pošteno. Zato proč z duhovniki, ki je vadijo morale in značajnosti! — Zavoljo tega je »šjorom« slovenska duhovščina trn v peti: ona čuva zapuščeni istrski raji dvojen dragocen zaklad: vero in narodnost. In to jih grozno peče! — Slovanska duhovščina pa gre sigurno po poti do svojega cilja, ne boječa se zasramovanja, trpljenja in preganjanja. Upamo, da jo bode v hudem boju krepilo novo društvo sv. Pavla, ki utegne postati primorskim duhovnikom nov »antemurale« verskim in narodnim klevetnikom.

Povdarjamo še enkrat, da tako pišejo listu, ki je vse prej, nego na glasu »klerikalizma« kakor ga je umeti po sedanjem tolmačenju na Kranjskem; marveč je to list, ki je znal in zna naravnost govoriti tudi — na »klerikalno adres«.

Razvije zastave pevskega društva »Slava« pri sv. Mariji Magdaleni spodnji se je vršilo na najčastnejši način vzlic temu, da tudi to pot ni bilo vreme posebno ugodno. Pihal je namreč precejšen veter. Udeležba je bila velika, zlasti pa je došlo mešanov v tolikem številu, da smo bili najprijetneje presenečeni. Zastopanih je bilo mnogo društev; nekaj korporativno, druga po deputacijah. Prostor, kjer se je vršila slavnost, je bil uprav bogato odličen z zastavami.

Slavnost so otvorili tamburaši »Slave«. Potem

je sledila igra »Dva gospoda, eden sluga«, uprizorjena prav dobro od diletantov »Slave«.

Po igri je nastopila godba veteranov pod vodstvom kapelnika Majeena.

Kmalu se je dvignil zastor in uzrli smo razvito novo zastavo, obdano od vsega pevskega zbora. Občinstvo je entuzijastično pozdravljalo novi naš prapor. Žal, da se ta točka ni mogla izvršiti prav po programu, ker je nagajal veter. Godba je zavrnila »Naprej« ob neprestanem vsklikanju občinstva. Ko so oddoneli zadnji zvoki naše himne, je stopila na oder deklica Valerija Piega, ki je v imenu obrtnijskega društva pripela krasen trak na novo zastavo. A ta del slavnosti se je povsopel na višek, ko je predsednik »Slave«, uzorni naš Miklavce, stopil na oder, da v navdušenih besedah in z zvonkim glasom pozdravi novi društveni znak. Zahvalivši bratsko obrtnijsko društvo na lepem daru in pa na storjem prisegi, da hoče i oro vsikdar delovati z »Slavo« z istimi mislimi in istimi čustvi, je vskliknil: Zastava, ostani vodnica obema društvoma, drami ljudstvo, da postaneš voditeljica vsega zavednega naroda v tej okolici. Drami nezavedne, ki še ne poznajo velikega pomena tvojih barv! Drami nam slovensko mladino, da se ista zbere pod tvojim okriljem in da se junaški oklene tvojega droga, tako, da sovražnik, oziroma tujec, ne bo mogel priti do tega, da bi ga mogel zdrobiti v njenih rokah. Naloga ti bodi, kakor je sploh naloga slovanski trobojnici, da drami sinove širom vse velike slovanske domovine! Vsi se moramo vnemati za tvoj program! In ko bomo vsi en mož in ena duša, potem bomo gotovi, da se nikdar tuja roka ne dotakne tvojega droga.

Mej tem priprosto-lepim in vendar toli ganljivim govorom, je občinstvo pritrdjevalo in vsklikalo neprestavno, a ob zvršetku se je navdušenje pojavilo z elementarno silo. Občinstvo je najlepše počastilo zares zaslužnega gospoda Miklavca.

Na to se je nadaljeval program. »Slava« je pela mešana zbor »Le pevaj ptičica« in »Vesela tovaršija«. Žal, da radi vetra ni bilo pravega efekta. Iz istega vzroka se je občinstvo kmalu preselilo na velikansko z »latniki« zakrito, torej bolj zavetno dvorišče gospoda Miklavca. Stala je glava ob glavi.

Tu je možki zbor »Slave« zapel veliki zbor »Na vrelu Bosne« toli divno, da so strokovnjaki v petju glasno izrekli svoje brezpogojno priznanje. Osobito treba omeniti diven bas-solo gosp. Josipa Sušlja. Gospodu pevovodji Pižonu vso hvalo. Čast komur čast! Nadalje so pevala društva: »Slovansko pevsko društvo«, »Kolo« in pevsko in bralno društvo iz Lonjerja. Navdušenje je bilo splošno in hvala občna vrlemu pevskega društvu »Slava«. Še nekaj treba povdariti, to namreč, da so peveci sami pokrili vse stroške za blago zastave. Delo pa je prišlo vse iz roke vredne soproje vrednega gospoda predsednika Miklavca. Vrla žena je žrtvovala trud več mesecev. Požrtvovalnost pevcev »Slave« in gospe Miklavčeve bodi v jasen izgled slovenskim rodoljubom.

Tebi, o vrla »Slava«, pa kličemo; Le tako naprej! Spremljajo Te naše srčne želje povsodi, kajti tvoja je slava tržaškega slovenstva!

Gospod pevovodja Srečko Bartelj je doposlal nastopni pozdrav:

Indispozicija me zadržuje, da se ne morem udeležiti Vaše slavnosti. V duhu se radujem z vami, prepričan, da bo nova zastava vzbujala pomnoženo delovanje v čast in korist milega nam naroda!

K zavodu sv. Nikolaja so pristopili kakor podporniki z doneskom po 2 kroni gg.: Pakiž Marija, Fabian Kristina v Lokvi, Ferles Kati in Molnar Liza; darovali pa so velečastiti gg.: Andrej Furlan 4 K., Kalan I. iz Kranja 4 K., Gregorčič Simon v Sedlu 4 K., Sila Fran v Trstu 4 K. Srčna hvala vsem gg. darovateljem!

Blagajništvo.

Blagoslovljenje zastave pevskega društva Zarja v Rojanu se bo vršilo dne 17. t. m. — Pevsko društvo »Slava« od sv. M. M. spodnje se udeleži te slavnosti korporativno.

»Zarja« se prav pridno pripravlja za dostojen vsprejem došlih društev in deputacij. V gostilni konsumnega društva bo skupni obed. Kuvert 1 glđ. Rodoljube in bratska društva prosimo, naj nam naznanijo pravočasno, da-li se in v kolikem številu hočejo udeležiti skupnega obeda.

Veselič »Zvezde« pri sv. Ivanu in »Bratovščine sv. Cirila in Metoda« pri sv. Jakobu sta se morali odložiti zaradi obletnice smrti blagopokojne cesarice Elizabete.

XI. skupščina »Zaveze slovenskih učiteljskih društev« se bo vršila dne 10. in 11. septembra 1899. leta v Gorici. Vspored: I. V nedeljo, dne 10. septembra: 1. Ob polu 11. uri dopoldne: Seja upravnega odbora v »Šolskem domu«. Vspored: a) Poročilo o delovanju direktorija; b) določitev poročila za delegacije; c) naveti in predlogi. 2. Ob polu 1. uri popoldne seja delegacije v »Šolskem domu«. 3. Po zborovanju delegacije pevske vaje v »Čitalničnih prostorih« ter seje odsekov v »Šolskem domu«. 4. Zvečer ob 8. uri koncert ob ugodnem vremenu na Wanekovem vrtu, sieer v »Čitalničnih prostorih«. (Vabilo in vsopred se natisne posebe). II. V ponedeljek, dne 11. septembra: 1. Ob 9. uri dopoldne: Glavno zborovanje v »Čitalničnih prostorih« po vsopredu, ki ga določi delegacija. 2. Po glavnem zborovanju se snide zopet delegacija, da voli upravni odbor. (Vsaka seja se začne točno ob označeni uri.) 3. Ob 1. uri popoldne: Banket v Wanekovi gostilni. III. V ponedeljek, dne 11. septembra, ozir. v torek, dne 12. septembra: Izlet v Trst in Miramar.

Za glavno zborovanje so dosecaj oglašeni sledeči predmeti in predlogi: 1. Gmotno stanje ljudskega učiteljstva na Goriškem, poročevalce gosp. Andrej Vertovec, učitelj v Tolminu. Priporočal bo v sprejem te-le resolucije: a) Učiteljstvu naj se da prilika do višje izobrazbe; b) plača treh zadnjih plačilnih razredov državnih uradnikov; c) premestitev c. kr. učiteljšča iz Kopra v Trst ali v Gorico; d) »Zaveza slovenskih učiteljskih društev« naj vnovič in opetovano prosi za avdienco pri presvetlem cesarju. 2. Avstrijskega učiteljstva delo in plača, poročevalce gosp. Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani. 3. Učiteljsko društvo za Kranjski šolski okraj predlaga: a) »Zaveza slovenskih učiteljskih društev« naj ukrene potrebno, da prevzame izdelovanje šolskih zvezkov za slovenske šole v lastno režijo in zalogo. b) »Zaveza slovenskih učiteljskih društev« naj deluje na to, da se pomnože učiteljska društva po Kranjskem in Primorskem. c) Učiteljsko društvo za Kranjski šolski okraj se izreka za to, da se strokovna lista prenaredita tako, da postani »Popotnik« pedagogičski, a »Učiteljski Tovariš« šolsko-politiški list. Oba lista bodita lastnina »Zaveze« ter naj izhajata v Ljubljani, v središču Slovenije. 4. Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega predlaga: a) »Zaveza« zberi potrebni material iz vseh slovenskih pokrajin v dokaz, da naj se odvzame krajnim šolskim svetom pravica sestavljanja terno-predlogov, in odpravijo krajni šolski nadzorniki. S temi dokazi opremljeno prošnjo naj »Zaveza« pošlje naravnost državnemu zboru. Ob enem naj se obrne do nemške, češke in poljske učiteljske zaveze, da one storé ravno isto. b) »Zaveza« naj deluje na to, da se odpravijo takoiimenovani vspre-

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko postopje).
Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

jemni izpiti za vstop v kako srednjo šolo, bodisi v gimnazij ali realko, pri onih učencih, ki so dovršili z dobrim uspehom ljudsko šolo.

Slovenskim krščansko-socialnim društvom! O Božiču bo »Slov. krščansko-socialna zveza« imela svoj organizacijski shod, katerega je ob vseslovenski delavski slavnosti preprečilo deževje. Na tem shodu ustvarimo organizacijo vseh naših nepolitičnih društev, ter ustanovimo tudi strokovno organizacijo slovenskih krščanskih socialcev. Prav bi pa bilo, da vsa naša društva že prej pristopijo k »Zvezi«. Odbor »Zveze« torej poziva vsa krščansko-socialna društva k pristopu ter prosi, da mu društva svoj odlok naznanijo vsaj tekom jednega meseca. Ako bi kako društvo pomotoma še ne prejelo »Zvezinih« pravil, naj se oglasi, da se mu takoj dopošljejo. — Z Bogom za krščansko ljudstvo! — Odbor »Slovenske krščansko-socialne zveze« v Ljubljani.

Licitacija. Mestni magistrat je razpisal na dan 14. t. m. manjševalno dražbo o podiranju in zidanju nove zgradbe na tab. št. 874/16 v ulici Poste veechie. Vzklicna cena je 116.500 kron. Zapečateni ponudbe, opremljene kolkom od 50 nvč. in pobotnico mestno blagajnico o položeni varščini v znesku 5825 kron, treba poslati mestnemu magistratu. Ponudbe se bodo odpirale dne 14. t. m. o poludne. Natančnejši pogoji se nahajajo v upogled na mestnem stavbinskem uradu (v III. nadstropju mestne hiše). O sprejemu ponudb bo odločevala mestna delegacija.

Dražbe premičnin. V soboto, dne 9. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Ss. Martiri št. 1, hišna oprava in šivalni stroj; v ulici Giulia št. 38, hišna oprava; na trgu Barriera veechia št. 1, robei in nogavice; na trgu Cordaiuoli št. 3 in v ulici Barriera veechia št. 8 in 37, krčmarska oprema; v Rocolu št. 418 in 70 in pri Sv. M. M. Zgornji št. 89, prešiči; ulici Calvola št. 5, ob 12. uri, slike.

Poškodba. 38-letni Matija Zenko iz ulice S. Marco št. 64 je delal včeraj na nekem angleškem parniku v svobodni luki. O tem je padel iz višine ter se nevarno poškodoval na glavi. Zdravnik rešilne postaje mu je podelil prvo pomoč ter ga dal spraviti v bolnišnico.

Nevaren konj. 43-letnega tramwayskega voznika Antona Natlieio je včeraj popoldne v tramwayskem hlevu v ulici Miramare brenil konj v glavo ter mu razbil uhelj.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnje izdanje našega lista v soboto ob navadnji uri kakor po prazniku.

Različne vesti.

Kuga na Portugalskem. Iz Oporta javljajo dne 6. t. m.: Včeraj ni nihče znova obolet niti umrl za kugo. Prodajalnice so zaprte. Vojaštvo je konsignirano.

Nesreča na železnici. Kakor poročajo iz Bilbao na Španjskem dne 6. t. m., sta pri Orduni trčila dva vlaka; petnajst oseb je ranjenih.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Carigrad 6. Bolgarski diplomatični agent je izročil turški vladi noto, v kateri zahteva, da se ustanovi mešovita komisija o nadziranju mej, kakoršno že imajo med Turčijo iz Srbije, oziroma Rusijo. Že lanskega leta so imenovali tako komisijo tudi za bolgarske meje, ista pa se je kmalu razšla, ne da bi se lotila resnega dela.

Rim 6. Monsignor Panuzzi je imenovan svetnikom nuncijature v Parizu.

Rim 6. Papež je danes sprejel nekaj oseb v avdijenci.

Frankobrod 6. »Frankfurter Zeitung« javlja iz Carigrada, da je knez črnogorski prosil sultana, da mu odstopi majhno zemljišče ob Limi pri Berani. Sultan da je izrazil svojo žalost, da mu ne more ustreči.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

FILIJALKA c. kr. priv. austrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novel za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{2}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linz, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

c. kr. dvornemu zalagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Tr

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatizmu, glavobolu, migreni itd

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zlimte in peresule, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni batl konkurence.

Nikolaj Terškan

trgovec v Ljubljani

priporoča ob pričetku sezone svojo **izborna kiselje v sodčkih po 200, 100, 50 in 25 kg.**, kakor tudi sveže zelje v glavah.

Pri sodčkih po 200 in 100 kg. se računi brutto za netto, pri pošiljki po 50 in 25 kg. pa se plačajo prizni sodi po 70 in 50 kr. Posebno prilično za večje rodline in gostilničarje!

Cene brez konkurence.

Natakar.

Mladenič, 30 let, Slovenec, ki pa govori tudi italijanski, izvežban natakar, priden, prijazen in zvest, išče službe. Vsprejel bi tudi gostilno na račun. Obrniti se je do uredništva tega lista.

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897. Kron 159.997.579.—

Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897. 28.823.375.—

Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.) 343.860.067.—

V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnicu od 67.331.351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismo vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Iščejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravilstva in specialist za očesne bolezni se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8 $\frac{1}{4}$ zjutraj in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3 v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno I.a	44 „
„ „ najfinejše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specialitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

Zanimiv oglas kolesarjem

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelj industrije za kolesa, je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 40.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA BANKE UNION

V TRSTU

e pečn z vsemi bančnimi in menjalnimi posli, kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 $\frac{1}{2}$ %	proti 5 dnevni odpovedi
„ 2 $\frac{1}{2}$ %	„ 12 „
„ 3 $\frac{1}{4}$ %	„ 4 mesečni „
„ 3 $\frac{1}{4}$ %	„ 8 „
„ 3 $\frac{1}{2}$ %	„ 1 letni „

Napoleone:

po 2 $\frac{1}{2}$ %	proti 20 dnevni odpovedi
„ 2 $\frac{1}{2}$ %	„ 40 „
„ 2 $\frac{1}{2}$ %	„ 3 mesečni „
„ 3 $\frac{1}{4}$ %	„ 6 „

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 $\frac{1}{4}$ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gid. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo kateri si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.